

Verbos en presente

Completa:

Eu ando

Ti

Ela

Nós

Vós

Elas

Eu

Ti

Ela

Nós

Vós

Elas varren

Eu

Ti

Ela

Nós partimos

Vós

Elas

Une:

Eu

MOES

Ti

SERVEN

Ela

DISCUTIDES

Nós

CAIO

Vós

CABEMOS

Elas

PIDE

Eu

ESTÁ

Ti

FACEMOS

Ela

HABEDES

Nós

DIS

Vós

VAN

Elas

DOU

Escribe en presente:

2ª persoa singular SERVIR:.....

1ª persoa singular MOER:.....

3ª persoa singular SUBIR:.....

1ª persoa singular CAER:.....

Selecciona a forma correcta:

caibo-cabo
das-dás
sobes-subes
sirves-serves
suben-soben
é-e

trao-traio
decimos-dicimos
dices-decides
serven-sirven
dá-da
hei-ei

Cambia estes futuros a presente:

Logo **virei** polos resultados.

Non **caberá** todo dentro da caixa.

Xa **dará** o Paio o sinal acordado.

Farás unha ponte para acurtar o camiño.

Estes **farán** sempre as cousas ao revés.

Non **terei** máis remedio que esquecerlo.

Saberán moito, mais non o demostran.

Irei en avión que é moito máis rápido.

Pon en presente:

O que nós (DICIR)..... vai á misa.

(ESTAR)..... agardando a que me poñas a inxección e comezo a cansarme.

Xa que non (FACER)..... falta aquí, voume.

Cando ti me (VIR)..... ver, algo raro acontece.

Como (VER)....., xa cho teño todo en orde.

(IR)..... todo recto e despois colledes á esquerda.

Eu (POÑER)..... do bolso a metade do orzamento da sociedade.

Cando el (POÑER)..... cara de ferreiro, hai que liscar.

Se ti (POÑER)..... outro tanto, acepto.

Iso non (SER)..... conveniente para vostede.

(TER)..... que decidirte dunha vez.

Martíño (TER)..... un xenio condenado.

Nós (TER)..... os mellores exemplares porcinos da zona.

Sempre (SER)..... os mesmos os que trepades a herba do xardín.

Eles (TER).....moito que contar das súas viaxes.

Pero non (VER)..... que vos estades a pasar co rapaz?

Os pais sempre (VER)..... as cousas desde outra perspectiva.

Cando (VIR)..... o teu curmán que está en Irlanda?

Vós (VIR)..... algo cedo de máis.

Non (FACER)..... falta que te poñas tan serio.

A avoa sentiu..... moito as túas desgrazas.

A literatura galega rexurdiu..... no século XIX.

Eses pillabáns mentíronche..... descaradamente.

Buliches..... moito facendo os exercicios.

Feriron..... as perdices, mais non as colleron.....

Axiña subiches..... as escadas ata o 3º andar.

Os cans fuxiron..... co rabo entre as pernas.

Agora servíchesme..... con moito agarimo.

Acudiron..... alí como as moscas ao mel.

Advertíronme..... das dificultades do proxecto.

Durmín..... moi a gusto escoitando caer a choiva.

Xa sei que tusiches..... para demostrar o teu desgusto.

Seguiches..... a cantar as mesmas cantigas.

Encubriron..... moi ben os feitos.

Mediu..... mal as distancias.

Os veciños non consentiron..... tales cousas.

A Amantia luciu..... un precioso pano bordado.

Nada conseguiron..... con eses argumentos.

Moito lle fundiu..... no traballo.

Perseguiches..... os mesmos obxectivos ca min.

